

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО**

НАКАЗ

26.02.2020

Миколаїв

№ 90

Про затвердження Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників МНУ імені В. О. Сухомлинського

На виконання рішення вченої ради МНУ імені В. О. Сухомлинського від 24.02.2020 р. (протокол № 20)

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського (далі – Положення) (додаток 1).
2. До 25.03.2020 р. розмістити на сайті університету затверджене Положення.
3. Контроль виконання наказу покласти на проректора з науково-педагогічної роботи Дінжоса Р. В.

Ректор

В. Д. Будак

Проект наказу вносить:
Провідний фахівець наукового відділу
_____ З. М. Рубан-Задольська

ПОГОДЖЕНО:
Перший проректор
_____ А. В. Овчаренко
Проректор із науково-педагогічної роботи
_____ Р. В. Дінжос
Проректор із науково-педагогічної роботи
_____ О. А. Кузнецова
Учений секретар
_____ В. В. Желязкова
Начальник юридичного відділу
_____ М. М. Белан

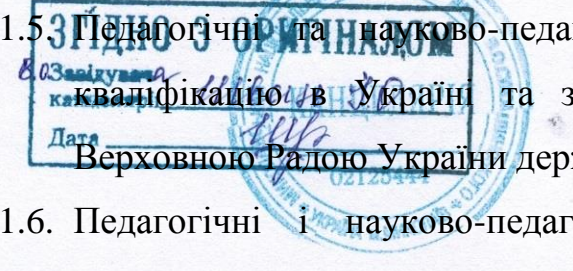
Додаток 1 до наказу
МНУ імені В. О. Сухомлинського
від 26.02.2020 № 90

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказ МНУ імені В. О. Сухомлинського
від 26.02.2020 № 90

ПОЛОЖЕННЯ
про підвищення кваліфікації педагогічних
і науково-педагогічних працівників Миколаївського
національного університету імені В. О. Сухомлинського

1. Загальні положення

- 1.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації, включаючи механізм його оплати, умови і процедуру визнання його результатів.
- 1.2. Педагогічні і науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.
- 1.3. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є -- їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.
- 1.4. Для забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників необхідно виконати завдання з:
 - удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності чи галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);
 - набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;
 - формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

-
- 1.5. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).
- 1.6. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами:
- 1.6.1. Формами підвищення кваліфікації є: інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.
- 1.6.2. Основними видами підвищення кваліфікації є: навчання за програмою підвищення кваліфікації; стажування; участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.
- 1.7. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників, зазначені у пункті 3.3 цього Положення, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.
- 1.8. Педагогічні та науково-педагогічні працівники самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).
- 1.9. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників устанавлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.
- 1.10. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського (далі – Університет) на певний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до цього Положення. Планувати затвердження графіка підвищення кваліфікації на наступний рік до 25 грудня. Зміни та доповнення до графіка підвищення кваліфікації внести до 25 червня.

1.11. Педагогічні та науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Університету на відповідний рік згідно з цим Положенням.

1.12. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, у тому числі фізична особа – підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам.

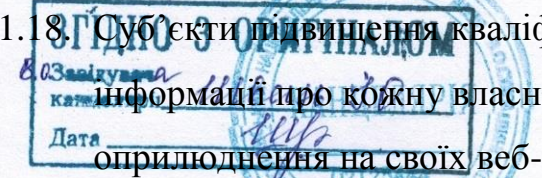
1.13. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних та/або науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

1.14. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

1.15. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

1.16. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

1.17. Суб'єкти підвищення кваліфікації можуть розробляти програми підвищення кваліфікації на основі типових програм підвищення кваліфікації, що затверджуються МОН.

1.18. Суб'єкти підвищення кваліфікації забезпечують відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх веб-сайтах.

1.19. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

1.20. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

1.21. Між Університетом, працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору. За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

1.22. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

1.23. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників закладу може здійснюватися в закладі освіти за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

1.24. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом

- працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі – керівник стажування).
- 1.25. Оплата праці керівника стажування в закладах освіти та наукових установах розраховується відповідно до ставок погодинної оплати праці за проведення навчальних занять з аспірантами, слухачами курсів, які займають посади, що потребують наявності освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста чи ступеня вищої освіти магістра, в обсязі не більше ніж 10 годин на тиждень з відповідними нарахуваннями на оплату праці. Конкретний обсяг оплачуваних годин встановлюється у договорі або закладом освіти (науковою установою), в якому проводиться стажування. Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.
- 1.26. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації Університету та не потребує визнання його вченою радою.
- 1.27. Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або 1,0 кредиту ЄКТС на рік.
- 1.28. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.
- 1.29. Перелік виданих документів про підвищення кваліфікації оприлюднюється на веб-сайті суб'єкта підвищення кваліфікації протягом 15 календарних днів після їх видачі та містить таку інформацію:
- прізвище та ініціали (ініціал імені) педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;

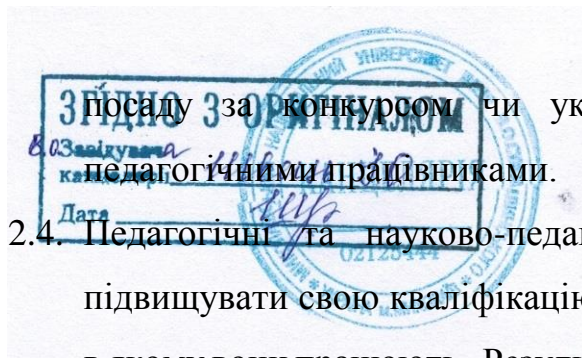
форму, вид, тему (напряму, найменування) підвищення кваліфікації та його обсягу (тривалість) в годинах або кредитах ЄКТС; дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

1.30. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців);
- тема (напряму, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;
- опис досягнутих результатів навчання;
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

2. Особливості підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників закладу освіти

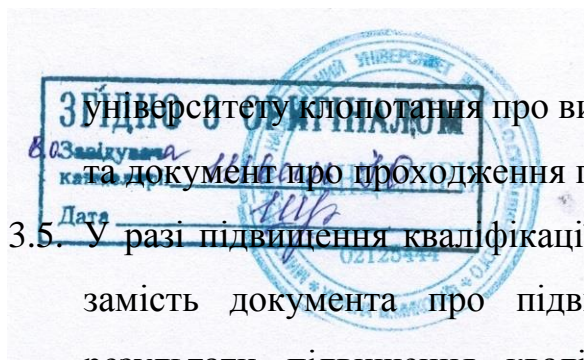
- 2.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету підвищують свою кваліфікацію згідно з цим Положенням не рідше одного разу на п'ять років.
- 2.2. Вчена рада Університету самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють у закладі за основним місцем роботи, з урахуванням вимог цього Положення.
- 2.3. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників університету, а також під час обрання на

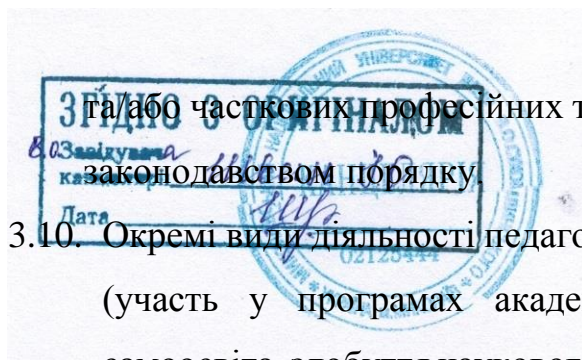
- посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками.
- 2.4. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати свою кваліфікацію згідно з цим Положенням у закладі освіти, в якому вони працюють. Результати підвищення кваліфікації не потребують визнання вченою радою.
- 2.5. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників університету протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС.
- 2.6. Заступник керівника закладу вищої, заступник керівника факультету, інституту чи іншого структурного підрозділу, керівник кафедри, завідувач аспірантури, докторантури закладу вищої освіти, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються вченою радою університету.

3. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників

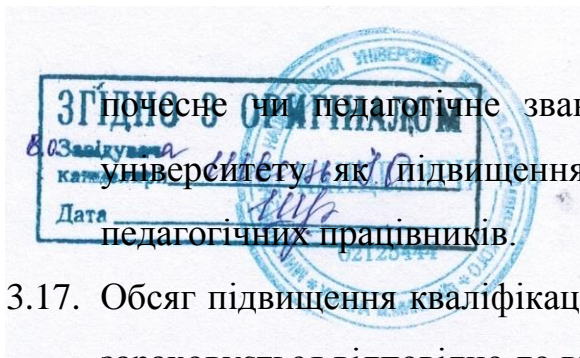
- 3.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.
- 3.2. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вченої ради університету.
- 3.3. Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників університету встановлюється вченою радою університету.
- 3.4. Педагогічний або науково-педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до вченої ради

- університету клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.
- 3.5. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті університету та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності). Форму звіту визначає університет.
 - 3.6. Клопотання протягом місяця з дня його подання розглядається на засіданні вченої ради університету. Вчена рада університету може доручити розгляд таких питань вченим радам структурних підрозділів.
 - 3.7. Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про: – визнання результатів підвищення кваліфікації; – невизнання результатів підвищення кваліфікації.
 - 3.8. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада університету може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації закладу освіти до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.
 - 3.9. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних

- та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.
- 3.10. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.
- 3.11. Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників університету визначаються вченою радою закладу.
- 3.12. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 66, ст. 2183), та іншими актами законодавства, визнається вченою радою університету як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.
- 3.13. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.
- 3.14. Наукове стажування науково-педагогічних працівників університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане вченою радою закладу як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.
- 3.15. Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників університету зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.
- 3.16. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене,

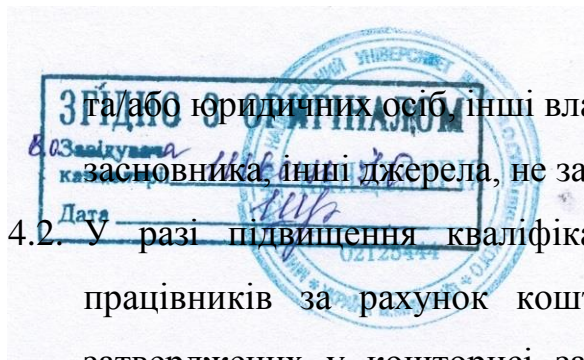

почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані вченою радою університету як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

- 3.17. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.
- 3.18. Здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.
- 3.19. Заклади вищої освіти, які здійснюють підготовку здобувачів за державним (регіональним) замовленням, можуть надавати направлення на навчання за державним (регіональним) замовленням педагогічним (науково-педагогічним) працівникам закладів освіти та науково-методичних установ за заочною або вечірньою формою здобуття освіти в межах вакантних місць відповідної спеціальності (спеціалізації) та курсу (року навчання) в разі відсутності на них здобувачів вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб і мають право на переведення на місце державного (регіонального) замовлення відповідно до законодавства.
- 3.20. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

4. Фінансування підвищення кваліфікації

- 4.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного бюджету, кошти фізичних

та/або юридичних осіб, інші власні надходження закладу освіти та/або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.

- 4.2. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі закладу освіти на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником університету та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.
- 4.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисах закладу освіти, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації: педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в університеті за основним місцем роботи;
- 4.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:
- педагогічними і науково-педагогічними працівниками закладу освіти, які працюють в університеті за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти;
 - іншими особами, які працюють в університеті на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.
- 4.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.
- 4.6. Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.
- 4.7. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку,

підписується керівником закладу освіти або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

Перший проректор

А. В. Овчаренко

Проректор із науково-педагогічної роботи

Р. В. Дінжос

Проректор із науково-педагогічної роботи

О. А. Кузнецова

Провідний фахівець із підготовки науково-педагогічних кадрів

З. М. Рубан-Задольська

Головний бухгалтер

Г. М. Тогоєва

Начальник відділу правового забезпечення

М. М. Белан